

VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE GJO

V didaktické a metodické oblasti vymezují priority naší práce tři pilíře ŠVP GJO:

1. Motivovat žáky k aktivnímu přístupu k vlastnímu vzdělávání, škole a k životu
2. Vybavit je klíčovými kompetencemi ve všech předávaných oblastech
3. Poskytnout jim v každém vyučovaném předmětu solidní vědomostní základ

I. MOTIVACE

Žák byl v pojetí tradičního modelu vyučování objektem pedagogického působení. Chceme-li, aby se stal subjektem poznávacích činností, musíme se v daleko větší míře zabývat uplatňováním strategií, jež by vedly k rozvoji motivace. Vycházíme přitom z přirozených potřeb dítěte, kterými jsou: potřeba poznávat, potřeba podat výkon a potřeba být oceněn okolím.

1. Potřebu poznávat podporujeme:

a) kladením přiměřeného požadavku

Základním předpokladem toho, aby se stal žák aktivním subjektem v procesu vzdělání, je přijetí požadavku. Požadavky, které jsou žákem vyhodnoceny jako příliš náročné, jsou jím odmítnuty, nezdar při řešení zraňuje žákův obraz o sobě. Naopak uspokojení z prováděné činnosti maximálně zvyšuje zájem, soustředění i zaměřenost na činnost. Učitelé budou promyšlet konkrétní vzdělávací cíle hodiny tak, aby odpovídaly zásadě přiměřenosti. Výstupy z hodiny budou formulovat jako pozorovatelné, kontrolovatelné a hodnotitelné činnosti, jež budou pro žáky přijatelné nejen obsahem, nýbrž i formou.

b) obsahem vyučování

Snažíme se dát vyučovacími hodinami takový obsah, který by byl pro žáky dané věkové kategorie zajímavý, blízký životu a praxi, blízký jejich zkušenostem a znalostem nabytým mimo školu. Je žádoucí, aby žáci obsah probírané látky vyhodnotili jako praktický a užitečný, resp. emocionálně přitažlivý.

c) cílem hodiny

Usilujeme o formulování konkrétních vzdělávacích cílů vyučovacími hodinami tak, aby žáci věděli, co mají v hodině zvládnout, aby sami pozorovali posun, ke kterému je hodina přivedla.

d) metodou práce

Řešením problému, podáváním neúplných nebo protikladných informací, navozováním otázek umožňujeme prožít silné emocionální uspokojení z vyřešení úkolu, nutíme žáky k domýšlení a dotváření, k samostatnému objevování souvislostí, příčin a následků.

e) vizualizací a názorností

Zajímavými pracovními listy, fóliemi, prezentacemi, obrazovým materiálem, předměty atd. zvyšujeme míru porozumění danému tématu, tím zvidavost žáků a jejich ochotu poznávat.

f) individualizací výuky

Pracovní listy zajistí nejen potřebnou míru vizualizace, nýbrž i individualizaci tempa postupu během poznávacích činností a individuálně podanou zpětnou vazbu.

g) práci s chybou

Učíme žáky vnímat chybu jako prostředek hlubšího poznání problematiky, za předpokladu, že bude včas odhalena a odstraněna.

2. Potřebu podat výkon podporujeme:

a) zdůrazněním činnostního charakteru vyučování a střídáním činností v hodině

Snažíme se o převážně induktivní postup ve fázi poznávání nového. Jde o to, aby žáci poznávali vlastní aktivní činností spíše než pasivním posloucháním výkladu. Do vyučování včleňujeme laboratorní cvičení, experiment, tvůrčí činnosti. Střídáním činností v hodině, zařazováním činností umožňujících tělesné aktivity (kreslení, hraní scének) snižujeme monotónnost a únavu a podněcujeme k výkonu.

b) zvyšováním aspirační úrovně žáků skrze prožitek úspěchu

Zadáváním krátkých a přiměřených úkolů ve všech fázích vyučování (prezentace nového učiva, procvičování, kontrola) se snažíme dát prožít úspěch každému žákovi. Prožitky úspěchu vedou k rozvoji aspirační úrovně.

c) zvyšováním žákovské autonomie a samostatnou prací

d) průběžným podáváním zpětnovazební informace

Prožitek úspěchu a vidina možnosti nápravy chyby podněcuje k další činnosti.

3. Potřebu být oceněn okolím podporujeme:

a) formou práce

Volíme takové formy práce, které umožňují kolektivní učení a ocenění druhými v případě úspěchu a pomoci, jako skupinové vyučování, soutěže, dramatizace textu, scénky, referáty, hry, laboratorní cvičení atp.

b) podáváním průběžné zpětné vazby i ve fázi poznávání nového

Usilujeme o to, aby žáci dostávali zpětnovazební informaci po každém kroku induktivního postupu ve fázi poznávání nového, nikoliv až ve fázi procvičování či kontroly a hodnocení, jak to činila tradiční škola. Průběžná informace o tom, jak žák při učení postupuje, umožňuje včasné odstranění případných chyb, působí jako ocenění, a tak vzbuzuje žákovu uspokojení z činnosti a jeho sebevědomí.

c) odměnou, pochvalou, dobrou známkou

Průběžně vyhodnocujeme práci žáků v hodinách. Chválíme a odměňujeme. Vybízíme k dobrovolným aktivitám žáků, jež přiměřeně oceňujeme. V oblasti motivace nepodceňujeme ani význam klasifikace a trestu (postihu za neplnění povinností).

Snažíme se vyhnout nedostatečné vizualizaci, monotónním žákovským referátům, hodinám bez přípravy, deduktivním postupům v poznávací fázi učení, tématům vzdáleným životu a trestání chyb. Frontální výuku omezujeme na minimum, snažíme se, aby žáci nebyli nuceni

pasivně naslouchat výkladu bez prožitku úspěchu. Zapojujeme žáky do rozhodování o učební činnosti. Snažíme se tak minimalizovat jakékoli demotivující faktory, které negativně ovlivní průběh výchovně vzdělávacího procesu.

II. ROZVOJ KLÍČOVÝCH KOMPETENCÍ

1. Kompetence k učení rozvíjíme

1) zvyšováním stupně autonomie

Cestou ke zvýšení nezávislosti vlastního rozvoje osobnosti na školním prostředí a učiteli jsou a) zprostředkování a nácvik strategií k učení a b) rozvoj primární motivace. Za účelem nácviku strategií k učení vedeme žáky k systematické práci s pojmy a novými informacemi. Nabízíme žákům rozličné možnosti zaznamenávání a zpracovávání nových informací pomocí různých typů tabulek a diagramů. Během celého studia rozvíjíme u žáků schopnost číst s porozuměním, schopnost aktivně poslouchat přednášku, připravit koherentní text, schopnost zapamatovat si atd.

2) vedením žáků k reflexi a sebehodnocení

Žáky vedeme k reflexi o počátečním stavu úrovně vlastních vědomostí či dovedností, o pokroku, který učinili, i o cílech vlastní učební činnosti. Objektivizaci sebehodnocení mohou dobře sloužit obecně uznávané standardy (např. SERR) či testování (např. testy Scio aj.), reflexi nad pokrokem portfolia.

3) zvyšováním způsobilosti k autokorekci

Práci s algoritmy řešení úloh vedeme žáky k uvědomělé autokorekci.

4) zprostředkováním učebních strategií

A) zprostředkováním přímých strategií (kognitivních), jež jsou zaměřené přímo na zpracování učiva, jako například

➤ strategií usnadňujících zapamatování (práce s pojmy a se slovní zásobou v cizím jazyce)

a) seskupování slov/pojmů do skupin podle nejrůznějších hledisek

b) vytváření minimálního kontextu, při prezentaci nových slov/pojmů upozorňujeme na valenci slova (na jeho spojitelnost s jinými slovy)

c) vytváření asociací s už známými informacemi (pavoukový diagram)

d) využívání vizualizace všeho typu, využívání dramatizací (znázornění pomocí děje)

e) srovnávání jazyků (mateřština, cizí jazyky)

f) vytváření akronymů

➤ strategií na zpracování souvislostí

a) využívání různých typů diagramů

b) využívání grafů

- c) využívání tabulek
- d) strukturování textu
- e) upřednostňování induktivních postupů, důsledné procvičování a smysluplné opakování (nikoliv řízeným rozhovorem)
- B) zprostředkováním nepřímých strategií, jež jsou zaměřené na způsoby získávání informací a rozvoj autonomního učení, jako například
 - sociálních strategií
- a) hledání pomoci u druhých
- b) spolupráce ve skupině (společné vypracování úkolů, včetně domácích, společná kontrola, vzájemné přezkoušení)
 - strategií na podporu autonomního učení
- a) práce s portfolii
- b) spoluúčast žáků na určování cílů, obsahu, metod a forem práce tam, kde je to možné a účelné
- c) vytvoření prostoru pro výměnu zkušeností nabytých při učení (výměna akronymů, výměna individuálních učebních strategií – co mi při učení pomáhá)
- d) vytváření pozitivního „obrazu o sobě“, vést k vnímání pokroku v učení
- e) nasazení pomůcek a rozvoj schopností pracovat s nimi (slovníky, knihovna, PC)

Jak se kompetence k učení projevují v konkrétních žákových činnostech, ilustruje následující přehled:

Žák

- navrhne plán postupu pro zvládnutí konkrétního učebního obsahu
- vybírá vhodné grafické uspořádání informací, vytváří systém poznatků, třídí informace (diagram, tabulka, zápisky...)
- pracuje s pojmem (definuje, odvozuje význam, vztahuje k už známým pojmům...)
- pracuje s běžnými symboly a znaky (pro fyzikální veličiny, chemické prvky...)
- naplánuje pozorování či experiment a vyhodnotí je, zvolí vhodné grafické znázornění (graf, diagram, tabulka, obrázek, schéma)
- volí a užívá vhodné učební strategie (strategie pro zapamatování, pro strukturování informací)
- při učení zapojuje více smyslů (kreslí, píše, pracuje s mapou a jinými pomůckami, mluví nahlas a poslouchá; kde lze, nasadí hmat a čich)
- poznatky propojuje (uvádí souvislosti s ostatními předměty, s jinou látkou v rámci předmětu)

- poznatky aplikuje (uvádí příklady aplikace v praktickém životě)
- hodnotí vlastní učební činnost a vlastní pokrok při učení
- rozliší důležité od méně důležitého
- dokáže vymezit výkon; formuluje, co se od něho očekává
- provádí myšlenkové operace indukci, dedukci, analýzu, syntézu, srovnávání, třídění, zobecňování atd. a uvědomuje si, co cvičí

2. Kompetence k řešení problémů rozvíjíme

1) zvyšováním schopnosti k řešení problémů

Kompetence k řešení problémů lze rozvíjet pouze řešením problémů. Učitelé všech předmětů budou do hodin zařazovat problémové úkoly a úkoly na transfer a při tom budou dbát, aby:

- a) průběžně sledovali činnost žáků
- b) seznamovali žáky s obecnými principy řešení problémů (asociační princip, princip odloženého hodnocení, princip zcizení)
- c) vedli žáky k aktivnímu učení a vytvářeli podmínky pro rozvoj kritického myšlení (např. prostřednictvím třífázového modelu pedagogického konstruktivismu)

2) zvyšováním ochoty k řešení problémů

Problémové úkoly musejí být koncipovány tak, aby žáky neodrazovaly. To znamená, že

- a) jsou vhodně zvoleny
- b) nabízejí vhodný způsob řešení (brainstorming, přeformulování problému, práce s analogiemi, popř. jiné)
- c) jsou správně formálně zadány

Jak se kompetence k řešení problémů projevují v konkrétních žakových činnostech, ilustruje následující přehled:

Žák

- dokáže objevit problém, rozporuplnost, nejasnost
- analyzuje problém a popíše ho
- vytyčí cíle
- obstará informace
- činí rozhodnutí
- naplánuje možnosti řešení
- vytváří asociace
- provádí průběžnou kontrolu a přezkoumá řešení

Kreativita

Žák

- zná metody kreativního řešení problémů
- rozumí principu oddáleného hodnocení
- rozumí principu zcizení (zahrnuje aktivity vedoucí k tomu, aby se člověk oprostil od obvyklých vzorců myšlení)
- nic nepovažuje za nemožné
- dokáže se vzdát předsudků
- vytváří asociace
- nově a překvapivě kombinuje informace

3. Kompetence komunikativní rozvíjíme

1) zdokonalováním komunikativní a diskurzivní pragmatické kompetence

Ve všech předmětech se musí v daleko větší míře než doposud dbát na tvorbu textů podle obecných pravidel. S tím úzce souvisí průřezové téma mediální výchova, které je zaměřeno na rozvoj prezentace výstupů z učební činnosti. Tvorba mediálních produktů se stane součástí všech oborů, přestane být ve výhradní kompetenci učitelů jazyka. Tvorba (monologického) textu se řídí následujícími zásadami:

Žáci

- v případě písemného textu naleznou vhodný nadpis
- charakterizují text jako celek, seznámí příjemce s cíli, zdůvodní výběr tématu
- představí strukturu textu, vysvětlí neznámé pojmy
- prezentují text, dbají na kohezi a koherenci textu
- vyzdvihnou znovu nejdůležitější pasáže
- zaujmou vlastní stanovisko

2) zdokonalováním lingvistické kompetence

Rozvoj lingvistických kompetencí v rámci vzdělávací oblasti jazyk a jazyková komunikace.

3) zdokonalováním schopnosti porozumět neverbální komunikaci a vyhodnocovat ji

Učitelé všech předmětů budou žákům poskytovat informace o neverbální komunikaci. Při tvorbě mediálních výstupů, při prezentacích a přednášení referátů budou dbát na to, aby žáci dodržovali základní pravidla.

4) zvýšením využití informačních technologií ve výchovně vzdělávacím působení školy i při tvorbě mediálního obrazu školy

5) zprostředkováním znalostí z oblasti efektivní komunikace

Během základního vzdělávání se žáci seznámí s pojmem konflikt, přestanou konflikt chápat jako jev primárně negativní, zvládnou základní strategie řešení konfliktu.

6) zprostředkováním kompenzačních strategií při komunikaci

a) nebát se použít mimiku a gestikulaci, případně grafické znázornění

b) dokázat se vyhnout nežádoucímu tématu

c) dokázat změnit téma hovoru

d) dokázat využít v komunikaci sociální strategie

- kladení otázek
- žádost o vysvětlení
- ujištění se, zda jsme správně pochopili, zda rozumíme
- žádost o opravu

e) dokázat vytvořit náhradní slovo, opsat význam, použít synonymum, nadřazený význam atd. tak, abychom se vyhnuli nežádoucím pauzám, rozpakům

Jak se komunikativní kompetence projevují v konkrétních žakových činnostech, ilustruje následující přehled:

Žák

- dovede jasně formulovat myšlenku
- vyjadřuje myšlenky v logickém sledu
- vyjadřuje se kultivovaně
- rozlišuje funkční styly a různé žánry (dokáže napsat článek do populárně naučného časopisu, novinovou zprávu, připravit interview, vyjádří informace i graficky diagramem, obrázkem, tabulkou, ...)
- rozumí tabulkám, diagramům, grafům; informace v nich dokáže interpretovat
- zapojuje se do diskuse, dokáže řídit diskusi
- využívá dostupné informační a komunikační prostředky
- řádně naslouchá, opakuje a shrnuje, co slyšel
- poskytuje zpětnou vazbu
- vyhodnocuje neverbální signály
- vysílá přiměřené neverbální signály
- porozumí konfliktu a zná strategie řešení konfliktu

Zdůvodňování

Žák

- dokáže si ujasnit a vysvětlit cíl, záměr, funkci toho, čeho se má dosáhnout

- dokáže odlišit metody a možnosti realizovat cíl
- volí pro argumenty adekvátní výrazy

Hodnocení

Žák

- dokáže stanovit kritéria hodnocení; drží se objektivních kritérií
- dokáže pozorovat, rozpozná souvislosti
- rozlišuje hodnocení výkonu od hodnocení osoby; nevztahuje kritiku proti své osobě
- dokáže se distancovat od vztahů k hodnocené osobě

4. Kompetence sociální a personální rozvíjíme

1) vedením žáků k účinné spolupráci

Učitelé budou zařazovat do výuky skupinové vyučování. Pro skupinovou práci vyberou takové úkoly, které podnítky spolupráci mezi žáky. V rámci mediálních a projektových dnů se bude tvorbou věkově heterogenních skupin podporovat spolupráce napříč ročníky.

2) zvyšováním iniciativy

Vytvořením bodového systému hodnocení v některých předmětech se pokusíme vést žáky ke zvýšené iniciativě.

3) zvyšováním tvořivosti

V rámci mediálních dnů se bude klást důraz i na tvorbu jiných než textových výstupů. Ve větší míře se může při pořizování výstupů v oblasti jazyk a jazyková komunikace či člověk a příroda využívat dovedností nabytých v rámci vzdělávací oblasti umění a kultura.

4) vytvářením pozitivního obrazu o sobě

Zadáváním krátkodobých a jasně formulovaných cílů, navozováním přiměřených požadavků, jakož i důrazem na (materiální) výstupy chceme u žáků systematicky pozitivně ovlivňovat jejich obraz o sobě.

5) zvyšováním samostatnosti a odpovědnosti žáků (viz též kompetence k učení)

Jak se kompetence sociální a personální projevují v konkrétních žakových činnostech, ilustruje následující přehled:

Samostatnost

Žák

- vyvíjí iniciativu
- vypořádá se s kritikou
- samostatně hledá informace
- obhajuje vlastní názory
- využívá nabízené možnosti

- přebírá odpovědnost za vlastní rozvoj

Odpovědnost

Žák

- dodržuje úmluvu (nosí domácí úkoly v domluveném termínu...)
- projevuje vlastní vůli učit se, spolupracovat v hodině
- odhaduje důsledky svého rozhodování
- jedná vědomě, je si vědom cíle

Kooperace

Žák

- ujasní si cíle skupiny
- přebere spoluodpovědnost za jejich realizaci skupinou
- porozumí konfliktu
- dokáže nabídnout své řešení
- zná strategie kooperace (poražený – poražený, vítěz – poražený, vítěz – vítěz)
- projevuje ochotu předávat své vědomosti ostatním
- projevuje ochotu pomáhat
- vykazuje tzv. týmové ctnosti: schopnost empatie, upřímnost, uznání platnosti lepšího argumentu, ochota měnit role – ochota vést i být veden, ochota naslouchat

5. Kompetence občanské rozvíjíme

1) zapojením žáků do života školy

Cílem GJO je vytvoření komunity lidí se společným cílem, a to rozvíjením vědomí sounáležitosti a odpovědnosti za společnou práci u učitelů i žáků. Nástrojem k tomu jsou žakovský parlament, možnost komentovat dění na škole na webových stránkách školy, projektové dny v průběhu školního roku, v jeho závěru projektové týdny a ostatní akce a instituce celoškolského charakteru.

2) pěstováním ochoty distancovat se od konvenčních postojů

Organizováním cyklu besed „Taky mezi námi“, cíleně zaměřenými projekty atd. budeme žákům přibližovat smýšlení menšin ve společnosti.

3) zvyšováním citlivosti pro ekologické, environmentální problémy, jakož i problémy pramenící ze vznikající multikulturality naší společnosti

Pořádáním monotematických dnů a projektových týdnů vedeme žáky ke komplexnímu poznání skutečnosti.

4) probouzením a upevňováním lokálního patriotizmu v žácích

Projektovými dny vedeme žáky k uvědomění si historického a kulturního významu Kutné Hory a nutnosti zachovat, rozvíjet a předat dědictví minulosti dalším generacím.

Jak se kompetence občanské projevují v konkrétních žakových činnostech, ilustruje následující přehled:

Žák

- respektuje přesvědčení druhých lidí
- je si vědom svých práv a povinností ve škole, mimo školu
- uvědomuje si význam pravidel
- chrání společný majetek, majetek školy
- udržuje pořádek, respektuje požadavky na kvalitní životní prostředí

6. Kompetence pracovní rozvíjíme

1) upevňováním pracovních návyků a zvyšováním citlivosti na otázky ochrany zdraví

Dbáme na optimální materiální, hygienické a organizační podmínky procesu vzdělávání. Učitelé žákům zprostředkovávají relaxační techniky použitelné během učení, věnují pozornost vytváření návyků mít na zřeteli zásady ochrany zdraví a bezpečnosti práce.

2) seznámením s vývojem lidské civilizace a rozvojem technologií, jež umožnily vznik současné civilizace

Projektové vyučování vede žáky ke komplexnímu vnímání skutečnosti, umožňuje žákům vnímat nejen výsledek lidské činnosti (např. stavební památka), nýbrž i předpoklady a průběh činnosti (know how, kapitál, práce).

3) systematickým prováděním projektů směřujícím ke zvnitřnění všech fází projektu od přípravné fáze po prezentační fázi ve vědomí žáka

4) seznamováním žáků s podnikatelskými aktivitami, institucemi a organizacemi

Exkurze a besedy pořádané pro žáky v oblasti světa práce se nezaměřují pouze na činnosti a výsledky nejrůznějších subjektů, nýbrž i na jejich legislativní, organizační a finanční pozadí.

7. Kompetence k podnikavosti rozvíjíme

1) každodenním tréninkem volných vlastností při výchovně vzdělávacím procesu, zvláště sebeovládání, vytrvalosti a rozhodování

Činnostní vyučování, metody objevování, problémové vyučování ve fázi prezentace učiva jsou pro rozvoj volných vlastností vhodnější než předávání hotových poznatků. Stejně významné jsou i důslednost při opakování vědomostí a nácviku dovedností, stejně jako náročnost při hodnocení. Vedeme žáky k sebedisciplíně v oblasti úsudku, oceníme, odolají-li skupinovému myšlení, desinformaci a pokusům o manipulaci. Povzbuzujeme je k vyhledávání podkladů, k pečlivému ověřování informací, ke zvažování argumentů.

2) tréninkem v oblasti organizace studia a práce

Projektové vyučování, práce s portfolii i zaměstnání v rámci community service učí žáky sestavování plánů, stanovení cílů, určování priorit, třídění a archivování informací, opatřování zpětnovazebních informací, sebehodnocení a odpovídající sebezprezentaci.

3) zvyšováním flexibility a přizpůsobivosti žáků

Při zadávání úkolů v běžné výuce účelně měníme podmínky výkonu (čas, pomůcky, míra pomoci aj.) a složení týmu. Rovněž angažováním žáků v rámci community service a školou organizovaných akcí, projektů, studentských výměn zvykáme žáky na práci v nových podmínkách, v měnících se týmech a pod vedením různých učitelů.

4) zvyšováním tvořivosti žáků

Při výuce vedeme žáky k navrhování různých způsobů řešení úkolu, k novým pohledům na jevy, k inovativnosti. Oceňujeme zvědavost a ochotu hledat netradiční řešení, užívat moderní pomůcky.

5) seznamováním žáků s vývojem lidské civilizace, rozvojem technologií, jež umožnily vznik současné civilizace, a s podnikatelskými aktivitami, institucemi a organizacemi

Projektové vyučování vede žáky ke komplexnímu vnímání skutečnosti, umožňuje žákům vnímat nejen výsledek lidské činnosti (např. stavební památka), nýbrž i předpoklady a průběh činnosti (know how, kapitál, práce). Exkurze a besedy pořádané pro žáky se nezaměřují pouze na činnosti a výsledky nejrůznějších subjektů, nýbrž i na jejich legislativní, organizační a finanční pozadí, realitu tržního prostředí apod.

Jak se kompetence k podnikavosti projevují v konkrétních žakových činnostech, ilustruje následující přehled:

Žák

- v případě nezdaru se nevzdává, pokračuje v řešení
- je schopen soustředěně pracovat (i pod tlakem a ve stresu), zvládá zvýšenou zátěž
- před zahájením práce plánuje, zvažuje možná řešení
- je odolný vůči změnám, dokáže po změně navázat na předchozí práci, příp. korigovat způsob řešení na základě nových podmínek
- usiluje o sebereflexi ve všech fázích řešení úkolu
- je iniciativní, uplatňuje proaktivní přístup, angažuje se nad rámec svých povinností
- motivuje se k dalšímu vzdělávání
- neodmítá netradiční způsoby řešení
- reálně posuzuje své možnosti - reálně hodnotí problémy (nepodceňuje je ani nepřeceňuje)
- zná a uplatňuje principy řešení problémů
- chápe podstatu podnikání, rozumí významu hospodářství v dějinách civilizace.

III. PŘEDÁVÁNÍ A UPEVNĚNÍ SOLIDNÍHO VĚDOMOSTNÍHO ZÁKLADU

Vytváření a upevnění vyvážené struktury pojmů, vztahů a poznatků dosahujeme

1) vedením žáků k aplikaci látky

Vyučující všech předmětů si shromáždí, resp. vytvoří pracovní a cvičební materiál, který umožní aplikaci probraného učiva a jeho transfer. Důraz na aplikační činnost bude kladen i v předmětech, kde se aplikace dosud omezovala téměř výhradně na uvádění příkladů a veškerý nácvik spočíval v zodpovězení otázek za výkladovým textem, tedy v reprodukci. Chceme sledovat tendenci k uplatňování tzv. mastery learning.

2) procvičováním učiva

Předmětové komise garantují na konci vzdělávacího období výstupy stanovené v RVP ZV.

3) stanovením přiměřeného požadavku

Základním předpokladem toho, aby se stal žák aktivním subjektem v procesu vzdělání, je přijetí požadavku. Požadavky, které jsou žákem vyhodnoceny jako příliš náročné, jsou jím odmítnuty, nezdar při řešení zraňuje žákův obraz o sobě. Naopak uspokojení z prováděné činnosti maximálně zvyšuje zájem, soustředění i zaměřenost na činnost. Učitelé budou promýšlet konkrétní vzdělávací cíle hodiny tak, aby odpovídaly zásadě přiměřenosti. Výstupy z hodiny budou formulovat jako pozorovatelné, kontrolovatelné a hodnotitelné činnosti, jež budou pro žáky přijatelné nejen obsahem, nýbrž i formou. Zásada stanovení přiměřeného požadavku musí být provázena zásadami dalšími.

4) zvýšením názornosti a individualizací výuky

Význam pojmů a vztahů mezi nimi bude představen maximálně názorně. Vizualizace pomocí atraktivních prezentací a individualizace pomocí pracovních listů přispějí k tomu, aby byly i poznávací procesy spojeny s podáváním zpětnovazební informace o tom, zda si žák vytváří správnou představu o předkládaném učivu.